
Brahmadidevaih Kritam Shri Krishna Stotram

——
ब्रह्मादिदेवैः कृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : BrahmAdidevaih Kritam Shri Krishna Stotram

File name : brahmAdidevaiHkRRitaMshrIkRRiShNastotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, krishna, bhAgavatapurANa, stotra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : bhAgavatapurANa | adhyAya 11/6/7-19||

Latest update : October 1, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 3, 2025

sanskritdocuments.org

Brahmadidevaih Kritam Shri Krishna Stotram

ब्रह्मादिदेवैः कृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

देवा ऋचुः ।

नताः स्म ते नाथ पदारविन्दं

बुद्धीन्द्रियप्राणमनोवचोभिः ।

यश्चिन्त्यतेऽन्तर्दृष्टिं भावयुक्तै-

र्भुमुक्षुभिः कर्मयोरुपाशात् ॥ ७ ॥

त्वं मायया त्रिगुण्याऽऽत्मनि द्रुविभाव्यं

व्यक्तं सृष्टस्यवसि लुम्भसि तद्गुणस्थः ।

नैतैर्भवानजित कर्म्मिरज्यते वै

यत्स्वे सुप्तेऽव्यवहितेऽभिरतोऽनवधः ॥ ८ ॥

शुद्धिर्नृणां न तु तथेऽय दुराशयानां

विधाश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः ।

सत्त्वात्मनामृषभ ते यशसि प्रवृद्ध-

सच्छ्रद्धया श्रवणसम्भृतया यथा स्यात् ॥ ९ ॥

स्यान्नस्तवाङ्घ्रिरशुभाशयधूमकेतुः

क्षेमाय यो मुनिभिरार्द्रहृदोऽज्यमानः ।

यः सात्वतैः समविभूतय आत्मवद्भि-

र्व्यूडेऽर्चितः सवनशः स्वरतिक्रमाय ॥ १० ॥

यश्चिन्त्यते प्रयतपाणिभिरध्वराग्रौ

त्रय्या निरुक्तविधिनेश उविर्गृह्णित्वा ।

अध्यात्मयोग उत योगिभिरात्ममायां

जिज्ञासुभिः परमभागवतैः परीष्टः ॥ ११ ॥

पर्युष्टया तव विभो वनमालयेयं

संस्पर्धिनी भगवती प्रतिपत्त्रिवञ्छ्रीः ।

यः सुप्रणीतममुयार्हणमाददन्नो

भूयात्सदाङ्घ्रिरशुभाशयधूमकेतुः ॥ १२ ॥

केतुस्त्रिविङ्गमयुतस्त्रिपतत्पताको
यस्ते भयाभयकरोऽसुरद्वेषयम्बोः ।
स्वर्गाय साधुषु भवेष्वितराय भूमन्
पादः पुनातु भगवन् भजतामघं नः ॥ १३ ॥

नस्थोतगाव एव यस्य वशे भवन्ति
अभ्याद्यस्तनुभृतो मिथुरर्धमानाः ।
कालस्य ते प्रकृतिपूरुषयोः परस्य
शं नस्तनोतु यरशः पुरुषोत्तमस्य ॥ १४ ॥

अस्यासि छेतुरुद्यस्थितिसंयमाना-
मव्यक्तश्रवमलतामपि कालमाहुः ।
सोऽयं त्रिणाभिरभिलापयथे प्रवृत्तः
कालो गभीरस्य उत्तमपूरुषस्त्वम् ॥ १५ ॥

त्वत्तः पुमान् समधिगम्य यथा स्ववीर्यं
धत्ते मलान्तमिव गर्भममोघवीर्यः ।
सोऽयं तयानुगत आत्मन आण्डकोशं
डैमं ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् ॥ १६ ॥

तत्तस्थुषश्च जगतश्च भवानधीशो
यन्माययोत्थगुणविडिययोपनीतान् ।
अर्थाङ्गुषन्नपि लृषीकपते न लिप्तो
येऽन्ये स्वतः परिलुताऽपि बिभ्यति स्म ॥ १७ ॥

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारि-
भ्रूमाण्डलप्रहितसौरतमन्त्रशौण्डैः ।
पत्न्यस्तु षोडशसलस्रमनङ्गभाणै-
र्यस्येन्द्रियं विमथितुं करणैर्न विभव्यः ॥ १८ ॥

विभव्यस्तवामृतकथोदवलास्त्रिवोऽयाः
पादावनेजसरितः शमलानि हन्तुम् ।
आनुश्रवं श्रुतिभिरङ्घ्रिजमङ्गसङ्गै-
स्तीर्थद्वयं शुचिषट्स्त उपस्पृशन्ति ॥ १९ ॥

